

SENDİKACILIĞIN İKİ DÜŞMANI: YOLSUZLUKLAR VE YABANCI PARASI

KAMUTÜRK Dergisi, Aralık 2012, Sayı 3

Yıldırım Koç

Ülkemizde kamu çalışanları sendikacılık hareketi hızla güçleniyor. Hükümet destekli yandaş örgütlenmelerin üye sayısını artırmak için uygulanan baskılar olmasa, bağımsız bir sendikacılık hareketinin güçlenmesi daha hızlı ve kolay olacak.

İşçi sendikacılığı ise büyük sorunlarla karşı karşıya. İşçi sendikacılığının sorunları azalmıyor; bazı sendikacıların hataları nedeniyle her geçen gün daha da artıyor. İşçi sendikaları görevlerini yerine getirmekte zorlanıyor.

Sendikacılığı sıkıntıya sokan ve hatta zayıflatan çeşitli nedenler var. Bunlardan ikisi, yolsuzluklar ve yabancıların verdiği paradır.

Kamu görevlileri sendikacılık hareketinde henüz yolsuzluk iddiaları gündemde değil; ancak işçi sendikalarında parası ve malvarlığı olup da yolsuzluk iddialarının gündeme gelmediği sendika yok gibi. Bazılarında ise yolsuzluklar belgelendi.

İşçi sendikalarındaki yolsuzluk iddiaları, milyonlarca lirayı buluyor.

Bir işçi sendikasında genel başkan Erzurum'a gidiyor ve Erzurum şubesinin kaloriferi için fuel oil aldığını söyleyerek, yüklü bir faturayı sendikadan tahsil ediyor. Daha sonra bu sendikanın Erzurum şubesinin kaloriferli değil, sobalı olduğu ortaya çıktı. Genel başkan da istifa etmek zorunda bırakıldı.

Bir başka işçi sendikasında sendika yetkilileri pavyona gidip eğleniyorlar, konsomasyon ücretini de "artist şampanyası" diye faturaya yazdırıp, sendikaya ödettiriyorlar. Sendika genel merkezi adına kesilen faturada rakı, meze ve artist şampanyası açıkça yazılmış.

Bir başka işçi sendikasında yöneticiler yılın 376 günü (365 günlük yılın 376 günü) Ankara dışındaymışlar gibi harcırah alıyorlar.

Bir başka işçi sendikasının genel başkanı, sendikaya alınan bir işletmeyi çok yüksek fiyattan gösterip, aradaki farkı paylaşıyor.

Ne yazık ki bu listeyi uzatmak mümkün.

İşçi sendikalarının önemli bir bölümü hakkında ya savcılık soruşturması sürüyor, ya da davalar. Bazı işçi sendikalarına ilişkin davalar beraatle sonuçlandı; ancak işin içinde olanlar bu kararın adil olmadığını düşünüyor.

Yolsuzluklar niçin sendikacılığın en önemli düşmanlarından biri?

Yolsuzluk yapan, kendi kişisel harcamasını sendikaya yükleyen, sendika aidatını çeşitli biçimlerde çalan kişinin kafası bu işlerdedir; gelişmeleri izleyemez, görevlerini gerektiği gibi yapamaz.

Yolsuzluklar istihbarat örgütleri tarafından tespit edilir ve belgelenir. Yolsuzluğu belgelenmiş bir sendikacının hükümet veya işverenler karşısında temsil ettiği kitlenin çıkarlarını koruyabilmesi mümkün değildir. Böyle bir sendikacının önüne atılan bir dosya, onu teslim almaya yeter.

Yolsuzluk yapan, kul hakkı yiyen, hele hele kendisine emanet edilen paraya hiyanet eden, sendikacılığa büyük zarar vermektedir.

Sendikacılık hareketinin diğer bir düşmanı, yabancıların verdikleri sadakadır.

Bizim gönlümüz zengindir; yoksula acırız; yoksula, garibana yardım etmek kültürümüzün parçasıdır.

Bir Amerikalı, bir Alman, bir Fransız, bir İsveçli, bir İtalyan için böyle bir anlayış yoktur. Onların kültürleri acımasızlık üzerine inşa edilmiştir. Karı koca arasında bile para hesabı yapılır. Belirli bir yaşa gelip evde oturan çocuktan kiraya katılması istenir.

Böylesine bencil ve çıkarıcı bir toplum yapısının devleti eğer tutar Türkiye'de sendikalara para yardımında veya bağışında bulunursa, bunun arkasında mutlaka bir hesap vardır.

Batılılar, kaz gelecek yerden yumurta esirgemezler. O zaman, birilerine yumurta veriyorlarsa, hangi kazın gideceğini iyi hesap etmek gerekir.

Azerilerin bir sözü vardır: Hıristiyanın çöreği diz üstünde. Hıristiyan sana ekmek (çörek) verir, ama önce seni dizlerinin üzerine çökertir.

Anadolu'nun da güzel sözleri vardır: Parayı veren düdüğü çalar; para alan emir alır.

Türkiye’de işçi sendikacılığını zayıflatan en önemli nedenlerden biri, emperyalist güçlerden alınan paralardır.

Geçmişte bir yabancından para almak, kabul edilemez bir ayıptı. Bir kişi için, “o Amerikalılardan dolar alır,” “o Ruslardan ruble alır,” “o Çinlilerden yuan alır,” “o Avrupalılardan Euro alır” gibi bir suçlama, o kişinin insan içine çıkamaması anlamına gelirdi. Yabancından para alan hain kabul edilirdi.

Ancak günümüzde yabancılardan para almak olağanlaştırıldı. Bazı kişi ve kuruluşlar için yabancılardan parası çok tatlı. Yabancılar da bunu bildiklerinden “yemleme” işini iyi yapıyorlar. Karısından, evladından parasını sakınan bir kültür, Türkiye’de sendikalara para akıtıyor. Tabii karşılığını da bir biçimde fazlasıyla alıyor.

Emperyalistler bunu eskiden çok “kör kör parmağım gözüne” yaparlarlardı. Şimdi daha ince yöntemler kullanıyorlar.

Almanların Friedrich Ebert Vakfı, Rosa Luxemburg Vakfı gibi kuruluşları var. Bu kuruluşların tüm giderlerini cimrililiğiyle ünlü Almanların emperyalist devleti yapıyor. Bu kuruluşlar da Türkiye’de özellikle sendikalara yanaşıyorlar, onlarla ortak çalışma yürütüyorlar; onlara “araştırma” adı altında istihbarat çalışması yaptırıyorlar.

Amerikalıların eskiden Asya Amerika Hür Çalışma Enstitüsü (AAFLI) isimli bir kuruluşları vardı. Bunu 1990’ların başlarında kapattılar ve ardından Dayanışma Merkezi adıyla yeni bir yapılanmaya gittiler. Dayanışma Merkezi’nin gelirlerinin yüzde 97,3’ünü emperyalist ABD devleti karşılıyor. Ancak Dayanışma Merkezi, sanki sendikaların bir yan kuruluşuymuş gibi sendikalarla ilişki kuruyor. Amerikalılar yaklaşık 20 yıldır Türkiye’den uzak durmuşlardı. Son yıllardaki bazı gelişmelerin ardından, Dayanışma Merkezi’nin yetkilileri bu sonbaharda yeniden Türkiye’de boy gösterdi; ilişki geliştirme çabasını başlattı.

Avrupa Birliği ise başlıbaşına bir “yemleme” kaynağı. Türkiye’yi parçalama çabaları artık iyice ortaya çıkmış olan Avrupa Birliği, çeşitli “proje”ler aracılığıyla Türkiye’de bazı sendikalara para dağıtıyor. Ayrıca bilimsel çalışma görünümü altında bazı kişilere istihbarat çalışması yaptırıyor.

Bunların dışında tek tek ülkelerin doğrudan veya yine çeşitli paravan kuruluşlar aracılığıyla para dağıtması söz konusu.

Bu sorun eskiden beri vardı ve işçi sendikalarının görevlerini yerine getirmesini önlemede etkili bir araç olarak kullanılıyordu. Ne yazık ki bazı kamu görevlileri sendikaları da özellikle son yıllarda başta Avrupa Birliği projeleri olmak üzere yabancılardan paralarından yararlanmaya yöneldi.

ABD’nin ve Avrupa Birliği’nin Türkiye aleyhtar faaliyetleri biliniyor. Bu ülkelerden doğrudan veya dolaylı olarak para alan bir sendikanın, vatanın bütünlüğünü ve milletin birliğini savunması mümkün değildir; bunu yaptığı an yemleri kısılır veya kesilir.

Bu sorun 7 Kasım 2012 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu ile çok daha büyük bir tehlike halini aldı.

Kanundaki düzenleme şöyledir:

“Madde 28- (1) Kuruluşların gelirleri;

“(2) Kuruluşlar; kamu kurum ve kuruluşları, siyasi partiler, esnaf ve küçük sanatkâr kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarından yardım ve bağış alamaz.

“(3) (...) Kuruluşlar, yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan Bakanlığa önceden bildirimde bulunmak suretiyle yardım ve bağış alabilir. (...) Nakdî yardım ve bağışların bankalar aracılığıyla alınması zorunludur.

“(4) Yukarıdaki hükümlere aykırı olarak yardım ve bağış alınması hâlinde üyelerden birinin veya Bakanlığın başvurması üzerine, mahkeme kararıyla, alınan yardım Hazineye aktarılır.”

Bu kanuna göre, Türkiye’deki bir işçi sendikası Türkiye’deki kamu kurum ve kuruluşundan, siyasi partilerden, meslek örgütlerinden yardım ve bağış alamıyor.

Türkiye’deki bir işçi sendikası, yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan yardım ve bağış alabiliyor. Tek koşul, bu yardımın önceden bakanlığa bildirilmesi ve nakdi yardımların banka aracılığıyla yapılması.

“Yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlar” ne anlama geliyor?

ABD devleti, Avrupa Birliği, herhangi bir yabancı ülke, herhangi bir yabancı ülkenin açık veya dolaylı olarak istihbarat çalışması yürüten kurumu veya kuruluşu veya kişisi. Örneğin Soros.

Bu anlayışı bırakın kabul etmeyi, anlayabilmek bile imkansızdır.

Sendikaya, kendi ülkemizin kamu kurum ve kuruluşu yardımında bulunamayacak; ama yabancı herhangi bir kişi, kurum ve kuruluş sendikaya yardım yapabilecek.

Türkiye’de sendikacılık hareketini parayla teslim almanın yollarından biri, bu yeni düzenlemedir.

Eskiden bu konuda ciddi bir kısıtlama vardı.

7 Kasım 2012 tarihine kadar yürürlükte bulunan 2821 sayılı Sendikalar Kanununda şu düzenleme geçerliydi: “Sendika ve konfederasyonlar, kendilerinin veya Türkiye Cumhuriyetinin üyesi bulunduğu uluslararası kuruluşlardan başka dış kaynaklardan Bakanlar Kurulundan izin almadıkça yardım ve bağış kabul edemezler.”

Bu yasağı ihlal edenlere verilecek ceza altı aydan iki yıla kadar hapti.

7 Kasım 2012 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenleme, ülkemizdeki sendikacılık hareketine büyük bir darbe daha indirecek.

Yolsuzlukla teslim alınamayanlar da şimdi yabancı parasıyla teslim alınacak.

Kamu görevlileri sendikacılık hareketinin güçlenmesinin yolu, yolsuzlukların önlenmesi ve yabancı güçlerden herhangi bir ad altında para alınmamasından geçmektedir.